

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 95.

Tredie Session.

62de Møde.

Torsdagen den 22de Januar.

(Forts.)

Orsted (forts.): Det lovfærdige Regjeringsraad paa St. Croix har siden 1807 havt Inspectionen med Stiftesvæsenet ogsaa paa St. Thomas, som ikke tidligere har været Tilfældet. Generalgouverneuren og Regjeringen have ogsaa efter Forordn. 3die Mai 1830 Indskydelse paa Overformynderivæsenet paa St. Thomas, ligesom ogsaa alle Betænkninger om de almindelige Loves Udvidelse gik igjennem Generalgouverneuren og Regjeringen, og det var navnlig i Cancelliet meget sjældent, at man corresponderede med Gouverneuren og Raadet paa St. Thomas, hvorimod Alt gik igjennem Regjeringen paa St. Croix; men det forandrer dog virkelig ikke det Væsentlige, om alle de Anliggender, som nærmest berøe paa de locale Forhold, affordre sig fra de andre, og jeg troer, at det vilde være meget skadeligt, om man vilde sammensmelte dem under et fælles Communalraad. Jeg anseer blandt mange andre Grunde den for at være meget vigtig, at det vilde være yderst besværligt og kostbart for dem, der skulle reise fra den ene Ø til den anden, for at afhandle de fælles Anliggender. Det er en Gjenstand, som er af stor Vigtighed, ikke blot fordi de enkelte Individider vilde blive i høieste Grad bebyrdede, og det næsten ikke vilde blive muligt at udfinde nogen Maalestok, hvorved de kunde faae Erstatning for deres Arbeide og Udgifter, som ikke blev for byrdefuld; thi de Mænd, som man kunde vælge paa St. Thomas, for at gaae til St. Croix og der opholde sig en Maaned eller maastee længere, for at undersøge ikke blot deres egne Anliggender, men ogsaa St. Croix's, kunde være meget formuende Folk og sidde i saa betydelig Bedrift, at de ikke kunde være tjente

med nogle efter visse almindelige Regler fastsatte endog høie Diarpenge. Følgen af, at det blev saa byrdefuldt at møde, vilde især vise sig deri, at, naar Møderne bleve paa St. Croix, vilde de, der paa denne Ø ved deres Medborgeres Tillid vare valgte til at tage Sæde i Colonialraadet, hvis der ikke var særdeles Omstændigheder til Hinder, ikke let undslaae sig for at modtage Valget, hvorimod dette vilde blive Tilfældet med de Fleste, der valgtes fra St. Thomas og St. Jan. En Følge heraf vilde være, at disse Der kun vilde faae en høist ufuldkommen Repræsentation. Jeg kan heller ikke Andet end finde det meget rigtigt, at de hidtilværende Borgerraad, som ere en ufuldkommen Institution og som bestandigt mere og mere have tabt deres oprindelige Bestemmelse og Selvstændighed, gaae op i Colonialraadet og derved faae en større Betydning. At dette Raad faaer en afgjørende Indskydelse paa visse Anliggender, medens der er andre Anliggender, med Hensyn til hvilke det kun kan give Raad, kan aldeles ikke have Noget imod sig, da der er Noget, som ogsaa finder Sted under vore nærværende Communalbestyrelser, og navnlig blev f. Ex. Kjøbenhavns Communebestyrelse og Amtsråadene meget hyppigt adspurgte om almindelige Loogivningsgjenstande. Derimod kan jeg ikke være enig med det ærede Udvalg, forsaavidt det antager, at det kunde være hensigtsmæssigt, at disse Raad engang om Aaret skulde samles; thi jeg troer, at det vilde blive for byrdefuldt, og at det ikke vil føre til Noget. Da de kun med Hensyn til Anliggender, hvorom der er Spørgsmaal, have raadgivende Stemme, kan der ikke flyde nogen væsentlig Ulempe deraf, at de være adskilte og forskjelte; men forsaavidt man ønsker, at denne Forskiel skal hæves, saa kan det stee ved at meddele det ene det andets Betænkning, men